

[Ragnhild Andersen.]

ringen $3\frac{1}{4}$ kg pro persona i 3 Maaneder, og Smørret kostede indtil 1. Oktober saa meget, at hele Smørforbruget androg 14 Kr. 70 Øre pro persona i 3 Maaneder; derfra gik saa de 4 Kr., som mindrebemidlede havde i Smørrabat; det vil sige, at man var nede paa en Udgift for mindrebemidlede paa 10 Kr. 70 Øre for Smør. Nu siger man, at det samme Forbrug af Fedt kan købes i Form af Margarine til 8 Kr. 80 Øre, og saa bliver der endda 1 Kr. 90 Øre tilovers til at købe Smør for. Det vil sige, at for denne 1 Kr. 90 Øre vil det være muligt uden Forhøjelse af Udgifterne, altsaa med de tidligere nævnte 10 Kr. 70 Øre *in mente*, i Løbet af 3 Maaneder at købe $1\frac{1}{2}$ Pund Smør. Men hvis man, som den højtærede Socialminister gør det, siger, at Rentemodtagerne bør nedsætte deres Forbrug af Fedtstof til en Trediedel Margarine og to Trediedele Smør, saa kommer man til det Resultat, at de skal betale 2 Kr. 93 Øre for den ene Trediepart Margarine, de har Ret til i Løbet af 3 Maaneder, og 11 Kr. 12 Øre for de to Trediedele Smør, det vil sige alt i alt 14 Kr. 5 Øre for Fedtforbruget i 3 Maaneder. Man regnede før 1. Oktober med at anvende 10 Kr. 70 Øre hertil. Altsaa, alene paa dette Omraade faar hver enkelt Rentemodtager en Ekstraudgift paa 3 Kr. 35 Øre for 3 Maaneder, og et Ægtepar faar, selv om de nedsætter deres Forbrug af Smør, saaledes at den ene Trediedel bliver Margarine, naar de samtidig undrages Smørrabatmærker, en Ekstraudgift paa 6 Kr. 70 Øre eller ca. 2 Kr. 25 Øre om Maaneden. Det er saamænd Handelsministeriet, der gennem denne efter min Opfattelse, som sagt, temmelig kyniske Regnemaade har givet Anledning til, at et saadant Regnestykke kan stilles op, og det viser jo, at Historien med de 18 Øre er en And.

Jeg beklager meget, at den højtærede Socialminister ikke er glad for at skulle give Rentemodtagerne en Haandsrækning. Jeg ved jo, at den højtærede Minister ved tidligere Lejligheder har givet Udtryk for, at han var klar over, at Rentemodtagerne var særlig daarligt stillede i Samfundet, og at den Regulering i Henhold til Prisbevægelserne, der ifølge Loven foregaar en Gang om Aaret, ikke virker videre retfærdigt. Da vi i December i Fjor behandlede vort Partis Forslag om Eengangstillæg til Rentemodtagere, fremsatte den højtærede Socialminister følgende Udtalelser, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere — de findes Sp. 966:

„Jeg erkender imidlertid, at Aldersrentenydernes Stilling i det hele er vanskelig. Deres Levestandard var allerede før Krigen lav, og selve Systemet, hvorved Rentens Regulering sker en Gang om Aaret, kan under de stærke Prisstigninger i Krigens første Aar have bevirket, at Ydelserne til Tider ikke helt har holdt Trit med Stigningen i Leveomkostningerne.“

Den højtærede Socialminister er her inde paa to Ting, for det første den oprindelig meget lave Rente, som jo nok blev forhøjet i Sommer, men ganske utilstrækkeligt, og for det andet den svigtende eller mangelfulde Regulering af Renten. Og hvad Reguleringen angaar, er det jo det samme, vi oplever nu: Priserne stiger voldsomt, og Reguleringen kommer først længe bagefter. Jeg vil gerne have Lov at tilføje, at det er en gammelkendt Sag, at Priserne altid stiger mest for dem med de mindste Indtægter. Hver Ting, man skal købe vejet ud i $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{8}$ kg, bliver dyrere. Bare dette at købe en Pakke Tændstikker paa een Gang, er umuligt i Dag; man skal betale 5 Øre for en Æske Tændstikker og saa endda tigge til for at faa den. Paa dette som paa andre Omraader bliver Leveniveaueu fordyret ekstraordinært for dem med de mindste Indtægter.

Det er netop for at bøde paa den mangelfulde Regulering, hvorom den højtærede Socialminister tidligere har sagt, at den er mangelfuld, at vort Parti har fremsat Forslaget om denne kontante Hjælp til Alders- og Invalidere modtagere, og det er mit Haab, at det trods den højtærede Socialministers tilsyneladende Kulde over for Forslaget skal blive muligt i Udvalget at vinde Gehør for det saavel hos den højtærede Socialminister som hos de øvrige Partier. Nok paastaar man om vort Folk, at vi ter os, som om vi var velhavende, men det er nu ikke alle, der gør det. Jeg vil hævde, at det kun er et Mindretal, der er i Stand til at gøre det, og jeg vil understrege, at hvad Rentemodtagerne angaar, kender de i første Række til Smalhans og Spekulationer, og i mange Tilfælde banker en direkte Nød paa Døren. Det er derfor mit Partis Synspunkt, at vi her paa den høje Rigsdag, som jo i allerhøjeste Grad er bestemmende med Hensyn til Rentemodtagernes Vilkaar, maa overvaage, at det ikke for nogen Pris bliver dem, der som de første bliver tvunget til at spise Margarinen og til at maatte undvære den lille Smule Mælk, Flæsk og Æg, som de i Dag forbruger. Det kan vort demokratiske Samfund ikke være bekendt.